

ZOO I. A II.

sešly se nám 2 články na stejné téma - že by dělali kluci projekt spolu? :-)
ČTĚTE NA STRANĚ 2

DEVOLUCE

byla, proběhla...bude? proběhne?
ČTĚTE NA STRANĚ 5

Tak je tu poslední číslo letošního roku. Má číslo 5. Je to tak akorát? Je to málo? Loni bylo čísel 7. Letos psalo ale více redaktorů. Kvalita zvítězila nad kvantitou? Nevím, nevím, nevím. Těším se na příští školní rok. **Každý, kdo by se chtěl k redakčnímu týmu přidat, je vítán.**

"Nemysli na minulost, žij v přítomnosti a myslí na budoucnost."

autor článku:
KLÁRA SPÁČILOVÁ

Border kolie

Border kolie je ovčácký pes, který byl původně určený k práci u stáda. Plemeno bylo vyšlechtěné na hranicích Anglie a Skotska (odtud jméno - hranice = Border) na konci 19. století. Jako první border kolii byl označován pes "Old Hemp". Je to jedno z nejméně inteligentnějších plemen, je velmi aktivní, učenlivý a obratný druh psa. Je to pes, který potřebuje neustále vymýšlet nové a nové hlavolamy, aby se mohl zabavit a potřebuje dostatek prostoru a pohyb venku. Kdyby border kolie neměla chvíli co dělat, stala by se obtížným a agresivním psem. Je velmi oddaný svému pánovi a miluje dětskou společnost :-). Jeho průměrná délka života je 14 let. Má dosahovat hmotnosti mezi 13 až 22.5 kilogramy a jeho výška

v kohoutku u fenek 45 - 53.5 centimetru a u psů 47.5 - 55 centimetrů. Na světě existují dvě variety border kolie, jsou to dlouhosrsté a krátkosrsté. Jejich zbarvení může být černo-bílé, hnědé nebo hnědo-bílé, ale bílá by nikdy neměla převládat nad jinou barvou. Jeho výchova je celkem náročná a není vhodná pro každého. Je to živé stvoření a také ho můžou postihnout různé nemoci, nejčastější je dysplazie kyčelního a loketního kloubu a progresivní atrofie sítnice.

Nejslavnější border kolie je „Rico“, který uměl rozpoznat přes 200 předmětů podle jejich názvu. Osobně mi toto plemeno přijde jako jedno z nejlepších, a jestli má někdo čas, peníze a trpělivost, tak bych mu rozhodně toto plemeno doporučila chovat.

autor článku:
MICHAELA
NOVOZÁMSKÁ
třída KVARTA B

Slavia mistrem

V sobotu 27. května se stalo něco, na co naše, slávičtí srdce, čekala dlouhých osm let. Fotbalová Slavia se stala mistrem České republiky ve fotbale! Byly to nervy, ale stálo to za to. Proč? Slavia je nejstarší český fotbalový i hokejový klub. Vznikla v roce 1893 mezi pražskými studenty. Od samého začátku má dres, jemuž se říká sešíváný: bílá barva jako symbol čistoty sportu, červená jako bojovné srdce a jako symbol naděje hvězda se špičkou dole. Dlouhá léta se hrál lepší fotbal, jindy hokej, teď je to zase fotbal, protože hokejová Slavia

hraje jen ve druhé nejvyšší lize. Také fotbalová Slavia ještě před dvěma lety málem spadla do druhé ligy, klub měl dluhy, propouštěl trenéry a odcházeli z něj dobří hráči. Potom klub koupila čínská firma CEFC, která nakoupila nové hráče a nakonec i stadion v Edenu, kam se vejde 18 tisíc diváků. Ani začátkem podzimu to nevypadalo se Slavií dobře. Po pěti kolech měla jen čtyři body. Potom vyměnili trenéra, Slavia šla nahoru a dnes je mistrem. Dokonce porazila i Plzeň, která byla mistrem dvakrát po sobě. Nejvíce se Slavia

líbila tím, že dávala nejvíce gólů a nejlepším střelcem ligy byl slávista Milan Škoda a nejlepším trenérem pan Šilhavý.

autor článku:
LINDA PEČINKOVÁ
třída SEK B

14 věcí o kterých jste zřejmě ještě nepřemýšleli.

1. Ve velkém městě vidíte každý den lidi, které většinou už nikdy neuvidíte.

2. Váš věk je číslo, které vám říká, kolikrát jste oběhli kolem slunce.

3. Vy jste nikdy neviděli svůj obličej, jenom fotky a odraz v zrcadle.

4. Jestli pořádně zamícháte karty, je velká šance, že takové pořadí ještě nikdy neexistovalo.

5. Milion sekund je 11 dní. Miliarda sekund je 39 roků.

6. Není žádný důvod, proč by abeceda měla mít takové pořadí, jaké my všichni známe.

7. Vany jsou opaky lodí.

8. Jestli máte štěstí, tak vaše vnitřní orgány nikdy "neuvidí" světlo.

9. Vy nejste zaseklí v zácpě, vy jste zácpa.

10. My jsme vyrobili atomovou

bombu 20 let před tím, než existovaly barevné televizory.

11. Všechno, co vidíte, je opožděné.

12. Vaše oči vidí váš nos, jenom váš mozek ho ignoruje.

13. V angličtině slovo FAT vypadá, jako kdybyste ukousli malinký kousíček od prvního písmenka ze slova EAT.

14. Když těhotná žena plave, tak se z ní stává lidská ponorka.

autor článku:
KRISTÝNA SPURNÁ
třída SEK B

Ze života slonů I.

Chovateli Zoo Praha jsme položili pár otázek ohledně chovu slonů:

Jak vlastně slon spí a jak dlouho?

Slon spí nenormální způsobem a to takovým, že nedokáže spát dlouho vkuse. Dospělý slon spí vestoje nebo na boku, ve stoje spí, když si není jistý a necítí se úplně v bezpečí. Když už je zvyklý, spí na boku. Spí například 1 hodinu a pak se vzbudí a zhruba dvacet minut chodí či stojí a kouká. Dospělý slon toho přes noc moc nenaspí, průměrná délka sloního spánku se pohybuje okolo tří až čtyř hodin, zatímco sloní mládě naspí více hodin a spí častěji.

Jak vypadá běžný den slona?

Sloní den začíná snídaní okolo desáté hodiny, kdy dostanou slámu, větve a za odměnu někdy i jablka. Po vydatné snídani se slon pohybuje, či stojí a dalo by

se říct že v podstatě čeká na další pokrm. Celý den má možnost si vzít trávu, větvičky, nebo zbylou slámu ze snídaně. Když slon nemá co dělat, což se stává většinou dlouho po obědě, když čeká na večeri, dělá různé pohyby, které ho baví a opakuje je stále dokola. Vypadá to jakoby tancoval. Toto se mimo jiné stává i v případě, když má slon malý výběh a nemůže ani popoběhnout.

Jaké jsou rozdíly v chovu slona indického a afrického?

Rozdíly nejsou skoro žádné, až na to, že slon indický potřebuje stálý přístup k vodě, aby se mohl opláchnout napít a vykoupat. Tato stálá voda by měla být něco jako bazének, do kterého se vejde celý dospělý slon. Slon africký žere stejnou potravu, ale zkonzumuje jí o trochu více. V pražské Zoo vyjde za celý den pro jednoho slona rozpočet za stravu 375,- Kč zatímco u slona afrického by to mohlo přesáhnout 450,- Kč.

autor článku:
ŠIMON VANĚK
třída SEPTIMA

Ze života slonů II.

foto: Jirka Papoušek, třída SEXTA

foto: Jiří Papoušek

V projektovém týdnu jsme v rámci našeho projektu s názvem "Ze ZOO aneb Mámo, já chci slona" měli příležitost navštívit zákulisí pavilonu slonů a udělat rozhovor s ošetřovateli. A tak vám přináším pár zajímavých otázek a odpovědí.

1. Je vhodné chovat slona samotného nebo spíše ve skupině?

Pro slona je lepší, když má nějaké kamarády, protože slon je sociální zvíře a i v přírodě samice se slůňaty mají nějakou vůdkyni a ta je drží ve skupině a dodává jim pocit bezpečí.

2. Jak často by se měl slon mýt?

Slon se myje každý den ráno vysokotlakou vodou, a když vyzbyde čas, tak se i kartáčuje ocelovými kartáči. Nutno dodat, že ho to nebolí, čistí mu to kůži. Také se šampónuje šampónem

na koně. Nebo zde mají i bazén, takže se mohou vykoupat i v něm, záleží, jak se ošetřovatelé rozhodnou, jak je umyjí. Každý den se je snažíme alespoň umýt vysokotlakou vodou.

3. Potřebujeme k chovu slonů nějaké speciální nářadí?

Třeba na sloní pedikúru se používají kopytní nože, stejné jako u koňů. Nebo také se neobejdeme bez různých druhů pilníků a rašplí. Možná to zní divně, ale také používáme obyčejnou pásovou brusku, která se dá sehnat v každém hobby obchodě, ale pro nás má více využití. Obrušujeme s ní přerostlou kůži na hlavě, ale také kopyta.

autor článku:
JIRKA PAPOUŠEK
třída SEXTA

Lenochodi a aktiváči

Léto se nezadržitelně blíží a s ním se blíží i spousta nových zážitků a poznatků, které nás čekají. Jak ale zařídit, že zažijete to správné dobrodružství? To záleží na vkusu každého z vás, protože každý si pod termínem správné dobrodružství vybaví něco úplně jiného. Někomu se pod tímto slovním spojením vybaví dovolená na pláži a o takové dobrodružství se mu postarají špatně namazaná záda, která mu zařídí dobrodružství na celé tři další dny a noci. Někdo zase vidí příležitost takového dobrodružství na letních táborech, vandrech či festivalech, v grilování s přáteli, kde podobné radovánky může zajistit vyndávání klíštěte, či dezinfikování odřených kolen a loktů. Zkrátka záleží na vkusu každého.

Podle mě se lidé ve způsobu trávení volného času dělí do dvou skupin. První skupina jsou tzv. lenochodi, Tito lidé setří celý rok na jednu rodinnou dovolenou v Chorvatsku nebo na Mácháci. Každý den jejich dovolené je stejný. Ráno se probudí a jdou na snídani. Po ní se odvalí k vodě, kde stráví celé dopoledne. V poledne si zajdou na oběd, po kterém se opět

foto: <https://www.expats.cz/prague/article/sports-fitness/19-czech-swimming-lakes/>

přesunou k vodě, kde tráví všechnu čas do večere. Večer si zajdou na pokoj, kde se uvelebí v posteli a usnou. Další skupinou jsou tzv. aktiváci. Tito lidé rádi poznávají nové věci, novou kulturu, zvyky a sporty. Každá minuta jejich dovolené je přesně naplánovaná. Na aktivitu (prohlídku měst, muzeí, zoologických zahrad atd.) mají přesně vyměřený čas, který když nedodrží, nestihnou aktivitu navazující. Každý má jiné preference a i ty se s věkem mění. Za jakou skupinu se považujete Vy?

autor článku:
KATEŘINA MALČEVOVÁ
třída 3.A

Kde se schovává hmyz před zimou?

Každý zná ten nepříjemný pocit, kdy vám už na jaře vleze komár do pokoje, ráno se vzbudíte a máte po celém těle komáří štípance. Mnohokrát mě napadlo, jak ale může obyčejný hmyz přežít zimu, když bývá venku neustále pod bodem mrazu? Naštěstí většina komárů a hmyzu během zimy umírá. Některý hmyz se však přizpůsobil teplotním změnám. Například mouchy se dokážou schovat do rohů stodol a domů, kde přezimují a někdy si dokonce vylétávají na obhlídky okolí. Komár podobně jako medvěd přes zimu spí. Komárům se líbí přespávat ve vlhkých úkrytech jako jsou sklepy.

Někteří komáři nakladou vajíčka a poté zahynou. Vajíčka jsou ale odolná, a tak i přes velké zimy komáří vajíčka přežijí. Když pak začne jaro, vajíčka deštěm roztají a z vajíček vylétají dospělí jedinci. Některý hmyz se jako ptactvo vydává do teplých krajín. Existují také druhy hmyzu, které si mění chemické složení v těle a vytvářejí si v těle tekutinu, která je chrání až před 40 stupňovými mrazy. Kus ztrouchnivělého dřeva poskytne útočiště střevlíkům nebo pavoukům. Pro hmyz, který nás neotravuje, můžeme svépomocí vyrobit domečky pro přezimování, které mají stříšku a pod ní různé druhy dutých materiálů, kam může hmyz zalézt (provrtané dřevo, ruličky, stébla, duté cihly apod.). Dobře alespoň je, že nás v zimě hmyz neobtěžuje a máme čas se připravit na léto plné vos a komárů.

autor článku:
MARTIN FROUZ
třída KVARTA

10 malých černoušků

Primání vytvářeli komiksy

Deset malých černoušků potkal v lese medvěd, jeden mu včas neutek, a zbylo jich devět.

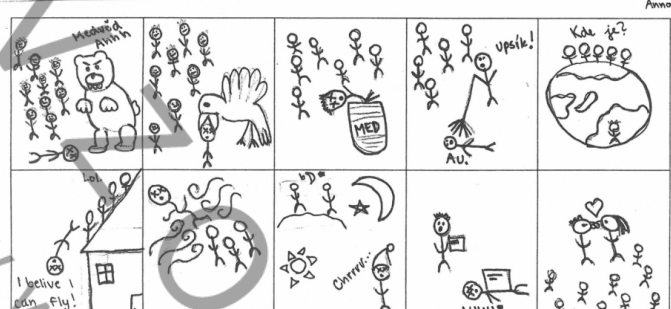
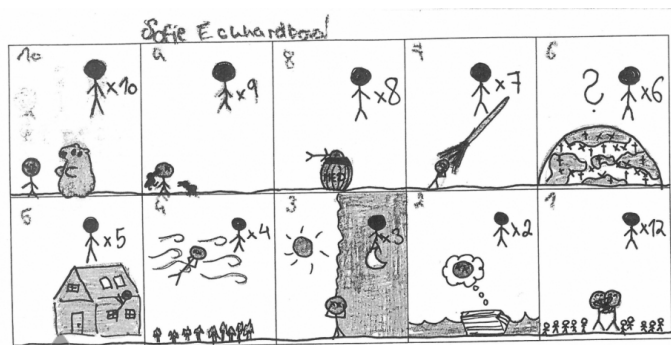
Devět malých černoušků sypalo zob kosům, jednoho z nich klofl kos, a zbylo jich osm.

Osm malých černoušků našlo bečku medu, jeden se v ní utopil, a zbylo jich sedm.

Sedm malých černoušků s pometlem šlo měst, jeden z nich se umetl, a zbylo jich šest.

Šest malinkých černoušků, kolem širý svět, jeden z nich v něm zabloudil, a zbylo jich pět.

Pět malinkých černoušků lezlo po vikýři, jeden z nich spad ze střeby, a zbyli jen čtyři.

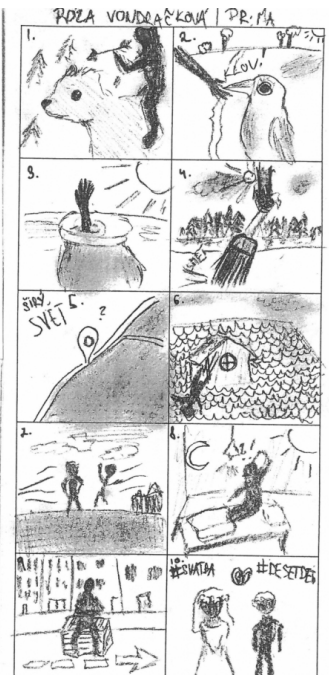

Čtyři malí černoušci stáli v povětří, jednoho z nich vítr vzal, a zbyli jen tři.

Tři malí černoušci šli navečer spát,

jeden splet si noc a den, a zbyli jen dva.

Dva malí černoušci bednili pět beden, jeden z nich se zabeđnil, a zůstal jen jeden.

Jeden malý černoušek nač měl hlavu vřšet, oženil se a za čas bylo jich zas deset.

Když Modré slunce zapadne

Modré slunce se ztrácelo za prastarou, vysokou horou Kió - ta na naše město vrhala dlouhé stíny a zanechávala jeho ulice ve zlověstném šeru. Mohutné orchilignie, které stály vysázené v parku, vrhaly na zablácenou cestu dlouhé, strašidelné stíny. Jejich šlahouny obmotávaly okolní lavičky a obrovské, bílé květy mi připomínaly obličejové strašidel, o kterých mi vyprávěla matka, když jsem byl malý. Všechno tady působilo neuvěřitelně ponuře. Vím, že si za ten názor můžu sám - všichni mě varovali, ať se po zapadnutí šestého, Modrého slunce, nikde netoulám sám. Obyvatelé města se báli toho, co se zjevuje v noci, co bloudí našimi ulicemi, když jsme v bezpečí zavření ve svých domovech. Ale já se zdržel u Ally doma a na všechna

varování rodičů jsem dbal. Teď jsem toho litoval. Svíral se mi žaludek při pohledu na tmavý park, na vyhládněné trávníky a hřiště, odkud byl normálně slyšet dětský smích. Takhle jsem naše město neznal. Tohle byl pro mě úplně cizí svět. Přidal jsem do kroku. Chtěl jsem být co nejrychleji doma. Najednou jsem za sebou zaslechl šustění listů. Nebyly to listy orchilignie, ale nedalekého růžového keře. Rozhodoval jsem se, zda mám vzít nohy na ramena a utíkat jako vystrašené malé děčko domů, nebo zůstat stát a překonat svůj strach. Rozhodl jsem se pro první variantu. Utíkal jsem, co mi nohy stačily. Skrz orchilignie bylo vidět světlo nejbližších domů a lamp a za nimi strmé strany hory Kió. Tam bydlím, už jen kousek!, uklidňoval jsem se. A to jsem si ani nebyl jistý, před čím utíkám. Možná to byla pouze potulná neverka nebo noční pták, ne netvor strašící celé naše město. Také mě mohl někdo sledovat kamerama, které byly všude rozmístěné ve stromech a teď se někde ten člověk smál, jak utíkám před krovím, které se třepotá

v nočním vánku. Zničehonic jsem se zastavil. Panebože, choval jsem se jako sraab - Vtom do mě někdo narazil a srazil mě na mokrá trávník obrovskou silou. Chtěl jsem začít ječet, ale útočník dal svou ruku přes mou pusku a já byl neschopen ze sebe vydat nějaký zvuk. Byla to dívka - s dlouhými, piskově žlutými vlasy a modrými očima, které mě probodávaly skrz na skrz. Připomínaly mi barvu Modrého slunce - elektrizující děsivá, nebezpečná. Ona si mě také chvíli prohlížela. Měla nezvykle světlou pleť, která silně kontrastovala s jejím černým oblečením. V pravé ruce svírala nůž, který - jak jsem si náhle uvědomil - byl přitlačený k mému krku. Snaha na zvolání o pomoc by byla marná. Všichni byli zalezlí. Nikdo by mi nepřišel na pomoc. „Jsi modrej,“ prskla najednou. Hlas měla hlubší, než jaký by měly dívky v jejím věku mít, ale akorát jí to dodávalo na děsivosti. Zamračil jsem se, přestože jsem se stále celý trásl strachy. „Samožřejmě, že jsem.“ Odpověděl jsem. „A ty jsi co?

Nějaká bílá GNN?" „GNN?“ podivila se zmateně. „Galakticky nadpřirozený nečlověk,“ objasnil jsem. „Víš, tou bílou se dost vymykáš všem kolem. Nikdy jsem ještě neviděl nějakého GNN s bílou pletí.“ Dívka přimhouřila oči, jako by se rozhodovala, jestli jsem praštěný nebo mluvím vážně. „Nevím, kdo jsi,“ šeptla a nůž mi ještě více přitlačila ke kůži, „ani nevím, co je to tvoje GNN, ale na mě si ty své hry nezkoušej. Našla jsem tě, jak pobíháš naším městem.“ V ten moment jsem si na to vzpomněl. Na všechny legendy, které mi vyprávěli rodiče. Na ty báje, kterými nás strašili ve škole a před kterými nás varovali. O tvorech, které se prý v noci toulali ulicemi města. Lidé se třáslí, kdykoli někdo jen vyslovil jejich jméno. Došlo mi to, s kým mám tu čest, kdo je ten hrůzostřasný netvor, který v noci ovládá naše město. „Ty jsi člověk,“ vydechl jsem.

autor článku:
AMÁLIE ADAMOVSKÁ
třída KVARTA A

Pátrání po souvislostech v Greenpeace

Se svou kamarádkou jsme se vydaly kvůli našemu projektu na schůzku do známé organizace Greenpeace. Možná vás napadá otázka, že po jakých souvislostech jsme to vlastně pátraly a proč naše kroky směřovaly zrovna do Greenpeace. Téma školního projektu, na kterém jsme v projektovém týdnu (15. 5. - 19. 5. 2017) pracovaly, jsme si vymyslely samy. Říkaly jsme si, že je škoda, že se ve škole dlouhodobě neprobírá žádné aktuální důležité dění, a když ano, tak jen velmi okrajově a bez tolik potřebných souvislostí. Téměř se nemluví o změnách, které se kolem nás dějí, také v televizi, novinách a rádiu je o devastaci naší planety informací jen jako šafránu. Považovali jsme totiž tuto minimální informovanost veřejnosti za skutečnost, která aktuální situaci nejvíce zhoršuje. Náš projekt se především soustředil na problematiku odlesňování tropických lesů a tuto problematiku jsme propojily s menšími tématy, které s kácením deštných lesů částečně souvisí. Když jsme do pražské pobočky Greenpeace, která se

nachází v Karlíně, dorazily, překvapil nás v první řadě stylový design, protože všude kolem nás byly květiny a zelené rostliny. Spoustu rostlinek, které lemovaly velkou a podlouhlou pracovnu s počítači vytvářely velmi příjemné prostředí. Místo bylo také vyzdobeno plakáty a fotkami z nejrůznějších akcí této organizace. Věděly jsme, že jsme správně. Měly jsme po telefonu domluvenou schůzku s Miroslavem Mixou, který v českém Greenpeace působí jako koordinátor globálních kampaní. Chtěly jsme především pochopit důsledky odlesňování v souvislostech. A tak jsme se při tomto setkání dozvěděly spoustu zajímavých a důležitých faktů. Například to, že největším problémem deforestace (odlesňování) je výrazné narušení biodiverzity (vztahy organismů v celém ekosystému), které se nás všech obyvatel Země týká. Protože každý žijící organismus (tedy i člověk) je závislý na okolních druzích. Vyhyne-li jeden druh, rychle ho v přírodě nahradí jiný, ale vyhyne-li jich více, celý ekosystém se hroutí. Velmi důležitým zjištěním pro nás

GREENPEACE

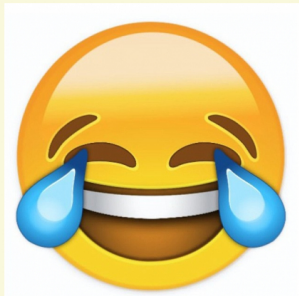
také bylo to, že ničení těchto tropických ekosystémů, ovlivňuje množství a intenzitu srážek na všech kontinentech. A i v důsledku kácení deštných lesů tak můžeme očekávat úbytek zdrojů pitné vody všude na světě a v souvislosti s tím i velkou migraci lidí za vodními zdroji. „Ne každý palmový olej je špatný, pouze ten necertifikovaný“, říkal také dále pan Mixa. Greenpeace dlouhodobě vede rozsáhlou kampaň pro zastavení devastace Indonéských deštných lesů za účelem vysazování palmy olejné. Nezáleží tedy ani tak na tom, kde a jak moc se palmový olej používá, ale jak se získává. Palmu olejnou je možné pěstovat v trvale udržitelném zemědělství a zamezit tak dalšímu, přílišnému, zbytečnému a velmi krutému zasahování do biodiverzity celé naší planety. Celá schůzka byla moc užitečná a pomohla nám nejen s prací na našem projektu,

ale i s rozšířením si obzorů a uvědoměním si, jak je důležité dívat se na svět a jeho dění ve všech souvislostech. Protože svět se mění rychleji, než si myslíme a nepříznivě-li se tomu informovanost veřejnosti, není možné přemýšlet o zdravé budoucnosti příštích generací. Možná to není důvod k zániku. Možná je to příležitost, jak být nejlepší verzí sebe sama. Nebudme lhotejní. Kvůli sobě a pro nás všechny!

autor článku:
LUCKA VÁCHOVÁ
třída 3.A

Vtipy

Blondýnka volá manželovi do práce:
"Miláčku, koupila jsem si puzzle a nemůžu je složit."
"Prosím tě, co je tam za obrázek?"
"No je tam lžice, talíř a mléko."
"Jsi blbá? To jsou cornflakes."

„Svědkyně, jste vdaná?“
Svědkyně vzdychla. Soudce napsal: svobodná.
„Svědku, jste ženatý?“
Svědek vzdychl. Soudce napsal: ženatý.

Rozzlobila se paní na služku:
„Prosím vás, co jste to dělala? Můžete mi vysvětlit, jak jste mohla rozbít tak krásný talířek?“
„Můžu,“ špitla služka a sáhla po druhém krásném talířku.
„Takhle.“

Kůň s mravencem kráčela pouští. Šli dlouho, předlouho, až slon upadl a pravil:
„Asi umřu žízni.“
Mravenec ho uklidnil:
„Neboj se, nesu s sebou plnou bandasku vody.“

Probudila se lvice a kouká - lvíče se honí travou za vyděšeným lovcem.
„Dítě!“ zívla káravě lvice,
„kolikrát ti mám říkat, že s jídlem se nehraje!“

Po skončení fotbalového utkání se davy fandů hrnou ven ze stadionu. Jen parta kluků leze přes plot. Jeden z pořadatelů na ně zavolá:
"To nemůžete odejít, kudy jste sem přišli?"
"Však to právě děláme."

Víte, proč jezdí spolu dva policajti?
Protože jeden si pamatuje cestu tam a druhý zpět.

autor článku:
APOLENA
SKLENAŘIKOVÁ
třída SEK B

Shingeki no kyojin - Útok titánů

Nedávno jsem objevila pro mě nové anime, Shingeki no kyojin. Rok vydání je 2013, ale s českými titulky to tu bylo později. Je to tedy, jak už jsem říkala anime, a jak jste mohli odvodit, pochází z Japonska. Režirovalo ho víc než tři lidi a je udělané podle komiksu. Pohybuje se to někde mezi akčním, fantasy, dramatem a hororovým žánrem. A abych vám to trochu přiblížila, je o tom, že lidstvo napadnou obři, kteří jsou pěti až dvaceti metroví titáni. Vypadají jako muži ve středním věku s úsměvem přes celou tvář a jsou k tomu ještě nazí. Jelikož nejsou schopni normálně myslet, tak dokážou jenom chodit a požírat lidi. Lidi postaví kolem města obrovskou zeď, kterou obři nedokážou zničit ani přelézt. Během sta let lidi žijí vcelku klidný život bez obřů, ale nic není napořád a jeden den, ohromný titán zničí zeď a do města se dostanou obři, kteří ničí domy a požírají lidi. Hlavní postavy jsou Eren, jeho nevlastní sestra Mikasa a kamarád Armin. Eren a Mikasa přijdou o jejich rodiče a musejí se o sebe postarat sami. Atmosféra byla celou dobu pěkně napínavá a příběh se mi hodně zalíbil. Upřímně mě překvapilo, že se mi to hned

foto: google

zalíbí. Scény, které byly trochu drastičtější, se mi taky líbily, ale ti obři mě celkem děsili, opravdu byli strašidelní a hnusní. Animace je podle mě hodně dobře zvládnutá. Zkrátka se mi to moc líbilo, a pokud to neznáte nebo jste to ještě neviděli, tak vám doporučuji zhlédnout aspoň jeden díl.

autor článku:
ANTONIE ŠNOBLOVÁ
třída KVINTA B

8 Zvířecích mýtů

1.) Myši mají rádi sýr - Díky dětským seriálům jako 'Tom a Jerry' si hodně lidí myslí, že mají myši rádi sýr. Pravdou je, že sýr má silnou vůni a myši citlivý nos.

2.) Býci nesnášejí červenou barvu - Býci jsou pravděpodobně barvoslepi. V býčích zápasech se používala červená, aby nebyla poznat krev na hadru. Býkům nevadí barva, ale pohyb hadru.

3.) 1 psí život se rovná 7 lidských životů - Záleží na velikosti. Malí psi = 4-5 lidských let; Střední psi = 6-7 lidských let.

4.) Pštrosi ve strachu schovávají hlavu do písku - Tenhle mýtus vznikl pravděpodobně, protože pštrosi někdy jedí písek, protože jim to pomáhá s trávením.

5.) Ptačí samice opustí svá

mláďata po styku se člověkem - matka to ve většina případech ani nepozná a mláďata opustí, jen když ji někdo vyplaší nebo vyžene.

6.) Vačice spí vzhůru nohama - Jen mláďata se dokážou pověsit vzhůru nohama, dospělé vačice nemají dost silný ocas.

7.) Včely zemrou po bodnutí člověka - Je mnoho druhů včel, ale jen jeden druh (včela medonosná) zemře po štípnutí člověka.

8.) Hyeny jsou mrchožrouti (mrchožrout je živočich, který se živí mrtvými zvířaty) - Hyena skvrnitá je aktivní lovec, který loví ve skupinách.

autor článku:
LAURA LORENZ -
MEYER
třída SEK B

One Man Show

Pokud sledujete internetový pořad One Man Show, tak jistě víte, že vyšel již další díl velice sledované série. Tentokrát se stal terčem televizní pořad Prostřeno. V tomto díle se sešel alkoholik Pavel, Amos, který vaří ze surovin z popelnice, Karel, který údajně trpí Touretteovým syndromem, spí v rakvi a chová slepici jménem Babiš a důchodkyně, která je jako jediná normální. Do vydání videa, ve kterém je skrytá celá pravda, si lidé mysleli, že Karel pracuje pro Primu jen pro to, aby zvýšil sledovanost televizní soutěže Prostřeno. Nikdo ale netušil, že Karel je pouze nastrčený a je to jen velká hra. Nejdivnější na tom

je, že uvařil vždy nejlepší jídlo. Ve skryté části bytu, kterou vytvořil štáb One Man Show, se tajně podávalo jídlo skrz troubu z druhé strany, mezi kterou byla zeď. Jídlo tajně vařili nejlepší kuchaři z celé země. Cílem celé akce bylo uvědomit lidi o existenci Touretteova syndromu. To se také povedlo. Všechny pět dílů Prostřeno sledovali lidé, kteří by na Prostřeno vůbec nekoukali, Touretteův syndrom byl nejvyhledávanější výraz v České republice a video, které vytvořila One Man Show má přes tři miliony zhlédnutí. Dokonce vytvořilo rekord v počtu zhlédnutí na internetovém portálu Stream. Skryté kamery v Karlově bytě natočily ale něco, co by televizní divák nikdy nečekal. Televizní štáb televize Prima nadává na soutěžícího Karla Ondrku, smějí se mu a snaží se vyvolat potyčky mezi ostatními soutěžícími.

autor článku:
MARTIN ČERNÁK
třída KVARTA

Coca-Cola, známá a neznámá

Asi každý někdy v životě pil Colu, ale myslím, že málo kdo kdy hledal, jak tento slavný nápoj vlastně vznikl, kde vznikl, jak původně vypadal a podobně. Coca-Colu vynalezl v roce 1886 lékárník doktor **John Stith Pemberton** v USA. Název Coca-Cola vymyslel Pembertonův účetní a sekretář **Frank Robinson**, který vymyslel i světoznámé logo. Nápoj byl původně prodáván v lékárnách za 5 centů (poprvé se Cola prodala 8. května 1886). První Coca-Cola v plechovce byla vyrobená v roce 1950 pro potřeby americké armády. Původní Coca-Cola obsahovala víno a kokain a byl myšlena jako lék. Od roku 1888 je syčená oxidem uhličitým, což je až dodnes. Na světě žijí jen dva lidé, kteří znají recept na výrobu tradiční Coca-Coly a ve smlouvě mají, že nesmějí letět společně letadlem (The Coca-Cola company nechce riskovat riziko ztráty receptu). V USA chutná Coca-Cola jinak než v ostatních zemích. Kdyby se do nápoje nepřidávala barviva, nepili bychom hnědý nápoj, ale zelený. Coca-Cola letěla už i do vesmíru na palubě amerického raketoplánu v roce 1985. Překvapivě se

Coca-Coly nevypije nejvíce v USA, ale v Mexiku a na Islandu. Kdybyste si v roce 1920 koupili jednu akcii Coca-Coly, měla by dnes cenu v přepočtu kolem 180 milionů korun. Coca-Cola je zajímavý nápoj, i když se stále říká, že je velmi nezdravý, ale stále je to nejkonsumovanější nápoj na světě.

autor článku:
SOPHIE HURT
třída SEXTA B

Devoluce

Studentský hudební festival s názvem Devoluce proběhl 3.6. tohoto roku v klubu Futurum, jedná se tak o první hudební festival otevřený veřejnosti v dějinách naší školy. Ačkoliv se dostal menší než očekávaný počet účastníků, pořád se dá říct, že se festival zdařil - méně či více známé studentské kapely svižně rozpoehybovaly i ty z nejtříšších profesorů, zatímco DJs v pokročilé části noci navodili správnou klubovou atmosféru. Tento studentský počin si vyžádal bezmála tři čtvrtě roku příprav a plánování skupinkou organizátorů ze třetího ročníku vyššího gymnázia, kteří se sice bez praktických zkušeností, ale zato s pořádným záplem do tohoto netradičního školního projektu pustili. Přes veškeré nesnáze - od pouhého povolení od vedení školy, přes těžkosti při shánění instrumentů až po boj s časovým rozvrhem kapel - bylo

nakonec možné festival uspořádat se vším všudy. Kapely se vyznačovaly vzájemnou žánrovou rozdílností, u čehož bych jako příklad uvedl kontrast mezi indie-rockovou skupinou On The Roof a punkerskou skupinou Mario The Shroomer. Experimentálních žánrů se na pódiu prostrídalo mnoho, koho však zrovna nebavilo tancit do tónů studentského života, mohl si nachvilku odpočinout ve vedlejší místnosti s vlastním barem a ambientnější muzikou, či se podívat na nabídku plátěných tašek s designovými potisky (některé dokonce z dílen studentek GEVO) a vlastnoručně barvených a malovaných papírových masek. Jedno z největších přání organizátorů Devoluce je to, aby se z této události stala každoroční tradice, tedy něco, na co budou rádi za nějaký čas vzpomínat nejen studenti Sázkavské, ale i ostatní účastníci.

autor článku:
ADAM VOTOČEK
třída 3.A

Nebezpečná rutina

Každý z nás má mnoho cílů, kterých chce dosáhnout. Někdo si k těm cílům vytvoří i plán, jak k nim dojde. Ale co se stane, když se vám plán vymkne z rukou? Povím vám příběh, příběh o dívce, která dělala zdánlivě všechno podle svého plánu, ale své štěstí nemohla najít. Řeknu vám to úplně na začátku, ta dívka si nejprve myslela, že je spokojená. Pokud ji něco trápilo, rychle na to zapomněla. Bohužel se však nemohla soustředit ani na ty hezké věci. Měla takovou náladu, jaká vyzařovala z ostatních. Taková vlastnost by se možná hodila, kdyby se setkávala pouze s hodnými, usměvavými a energickými lidmi. Osud tomu však chtěl jinak, a pokud získala spoustu pozitivní energie, rychle ji nedopatřením přetočila v tu negativní. Dokázala se nadchnout

pro cokoli, ale rychle na své nadšení zapomněla. Byla naprosto nesoustředěná. Jednoho dne ji navštívila kamarádka, která za ní přijela z venkova. Z této dívky vyzařoval klid. Měla své záliby, věděla co má ráda a co jí moc neseď. Byla skromná, spokojená a z toho, co měla, dokázala vytěžit maximum. Naše nesoustředěná přelétává muška ji pozorovala s obdivem. Viděla, jak stojí klidně, jak se pohybuje s jistotou a hlavně - nenechá si svou dobrou náladu vzít. Tato návštěva byla impulsem ke změně. A tak se dívka začala více zajímat o svět kolem sebe a snažila se mít oči otevřené, chtěla vidět věci z trochu nového úhlu. Chvilky, kdy tápala v temnotě začaly ustupovat, ale častokrát ji ještě přemohly. Postupem času byla dívka spokojenější, uvědomovala si, že

ona sama dokáže ovlivnit, jak se bude cítit, a zjišťovala nové a nové metody pro zlepšení dobré nálady a chuti k práci. Když už neutíkala před svými povinnostmi, potřebovala více času, aby je všechny splnila a měla klid. Začala vstávat hodně brzy, protože přesně věděla, co všechno ráno udělá. S brzkým vstáváním chodila i brzy spát, což se jí na začátku osvědčilo, ale... Najednou myslela jen na dobu usínání a vstávání. Ráno se probudila a nevěděla, co vlastně bude dělat. Věci, které dříve stihla během hodiny, jí najednou zabraly celé ráno. Co jí ale chybělo? Byla stále ve spěchu, nedokázala se uklidnit a bála se svých povinností, které na ni volaly ze všech koutů. Myslím si, že teď už snad ví, že to není o času vstávání a usínání, ale o tom, že se úkoly musí prostě začít a nebat se jich. Jakmile víme, že je něco hotové, máme z toho dobrý pocit,

foto: www.autoskolapodporlicko.cz

který nám pomáhá při dodělání našeho dalšího cíle. Nenechme se strhnout nebezpečnou rutinou. Stanovme si cíle, které dávají smysl!

autor článku:
BERENIKA VESELÁ
třída TER B

Dětský den s VZS ČČK

Akce se konala jako každý rok na hostivařské přehradě v rámci oslav Dne dětí. Letos to bylo 27.5. Záchranáři služba měla připraveno několik „atrakcí“... Mohli jste si zkusit první pomoc jako takovou (včetně resuscitace), sednout do motorového člunu a záchranáři vás povozili po nádrži. Organizátoři samozřejmě vysvětlovali veřejnosti, jak se má pádlovat na kajaku, raftu, prkně, padlbordu, kánoi... Odpovídali na vše, co návštěvníky zajímalo a na co se zeptali... Každý rok jsou na výběr jiné „atrakce“ (teda až na výjimky...). Minulý rok tam třeba byla i taková houpačka

sestrojena ze speciálního vybavení horolezců. (Mezi vodními záchranáři jsou také záchranáři horolezci, kteří půjčili vybavení...) Záchranářům se akce povedla. Důležité je podotknout, že jsou dobrovolníci a svůj koníček dělají s nadšením a zadarmo. Určitě doporučuji se akce zúčastnit příští rok.

autor článku:
KATEŘINA MIŠKOVSKÁ
třída SEK B

5 knih, které rozhodně stojí za přečtení

Jáma a kyvadlo - Edgar Allan Poe

Myslím, že každý už název této knihy slyšel, a proto možná mnoho lidí nemělo nutkání si ji přečíst - považovali ji za nudné zdoluhavé dílo od starého autora. Byla jsem na tom stejně tak, ačkoliv jsem nikdy předtím neslyšela o ději. Jáma a kyvadlo je sbírka 14 povídek a hned po té druhé jsem se do knihy začela (ta první, sud vína Amontilladského, mě jako jediná moc ne bavila, a tak se rozhodně nenechte odradit).

Povídky Podivných - Ransom Riggs

Pokud vás také zajímalo, kde se vzaly děti ze sirotčince slečny Peregrinové, tak je tato kniha přesně pro vás. Opět je to kniha

plná povídek ačkoliv s docela jiným tématem. Dozvíte se třeba, kde se vzala první ymbryna, o chamtivých obyvatelích vesnice Bažinblata, kteří se nechali napálit kanibaly, a nebo o dívce, která dokázala bojovat s nočními děsy. Kniha je legrační a rozhodně ji doporučuji přečíst.

Ostrov Lhářů - E. Lockhart

Báječná rodina Sinclairových vlastní ještě báječnější ostrov Beechwood. Všechno má být dokonalé, dokud se Cadence - dívka, která si ráda hraje se slovy a jejím třem přátelům - Lhářům nezrodí v hlavě šílený nápad, z kterého bohužel nevzejde nic dobrého. Nehoda z léta patnáct (léto roku, kdy bylo Lhářům patnáct let) všechno dočista

změní. Ostrov Lhářů se po jejím přečtení zařadil mezi mé oblíbené knihy, a i když se její začátek může zdát nesrozumitelným, ke konci se vše vysvětlí.

Stoletý stařík, který vylezl oknem a zmizel - Jonas Jonasson

Allanu Karlssonovi je přesně 100 let, když si uvědomí, že ho jeho život tak, jak je, už vlastně nebaví. Proto se rozhodne utéct ze svého dosavadního života. Cestou si proti sobě nechť pošle celý gang, zabije pár mafianů a získá nové přátele a slona. Tato kniha vám rozhodně zlepši náladu svými nečekanými zvraty.

Křup! - Adam Rex

Pokud máte rádi šílené knihy

s přestávkami na reklamu, rozhodně si přečtěte Křup! - rozhodně zábavnou knihu o klukovi jménem Scott a jeho kamarádech - geniálních dvojčatech - Ernovi a Emily a jejich vážně zvláštní rodině.

autor článku:
ZUZANA VLČKOVÁ
třída TER B

National animals

Every country has its own national animal. But what exactly are national animals or birds? Well, they are cultural symbols of a certain country and they also represent the ideals of the people living in that certain country. So the national animal is chosen based on the characteristics the people want to be associated with. Also by the animal's history and role in the traditions and the culture of the country. And the animal also must be...let's say good to look at. Some animals we expect to be national, some not so much. So let's start with the Czech Republic. The national animal of this country is the double-tailed lion. There are a couple of theories about the double-tailed lion. One of them being that new arms were granted

to King Vladislaus II. from Emperor Frederick to symbolize his valor. At first the lion had its tail between its legs and the people laughed at it, saying it's an ape. Then the Emperor said that it should have two tails and a golden crown, something like that. But, you may have heard a different legend, because there are a couple of them. Then we have Scotland and it's very interesting national animal... a unicorn! It's odd but the country has a passion and love for history, myths and legends so it's quite suitable. The unicorn represents innocence, purity, healing powers, life itself, joy and strength and masculinity. Also the unicorn's mortal enemy is the lion. The lion is the national animal of England. Coincidence? I think not. And what is the

national animal of Spain? The Bull. The animal is very important in Spanish culture and traditions. Bull fighting is a national sport in Spain and also The Running of The Bulls is very popular. Australia and its national animal being the Red Kangaroo. But why exactly the Red Kangaroo? Well, the Kangaroo can not be mistaken for any other animal and at first glance you know that that thing is a Kangaroo. Then this animal's homeland is Australia. The animal is fairly common so people tend to know the animal. Also the Kangaroo can only move forward, symbolizing the nation moving forward and only. And they're interesting looking animals. By the way these animals are dangerous, they ain't fluffy and cuddly. What is the national animal of China? The Giant Panda. The west didn't know about this creature's existence until 1869. The Panda was also

a subject of one of the first cultural exchanges between People's Republic of China and the U.S.A. The Panda is more than common, really lovable and simply popular between people. The national animal of Ireland is The Red Deer. It is simply majestic. They are the only native species in Ireland and are also the largest. They have a rich red-colored coat that tends to get darker towards winter. And here are some other national animals: Turkey- The Grey Wolf U.S.A.- The Bald Eagle Canada- The Beaver Russia- The Russian Brown Bear Germany- The Black Eagle Brazil- The Jaguar Indonesia- The Komodo Dragon Italy- The Italian Wolf Philippines- The Carabao Mexico- The Xoloitzcuintle Costa Rica- The West Indian manatee Denmark- The Mute Swan

autor článku:
MARGARITA
STROKACH
třída TER A

The Prague Singing Festival

foto: The members of this Festival

This is a "Festival" that I bet, that you've never heard of. On this festival we (the members) had to send a video of us singing and then they chose the ones that they liked. The members could be aged 6-19 years. After that we had 2 Workshops, where we prepared for the performance. This year was the first year of this amazing festival. The performance was the 16th of May 2017. All the kids sang only in Czech. The 27.5 2017 was another performance on the Childrens Day at Kroužky. And the next Performance will be on the 31.5.

2017 on a...wait for it....BOAT!!!!!! Yes, that's right it'll be on a boat called Cargo Gallery. The entrance's for free. There will young talented kids performing Czech songs.

OPRAVDOVÉ HVĚZDY SE RODÍ NA PRAŽSKÉM PĚVECKÉM FESTIVALU 2017

foto: The member names

autor článku:
BRAM SLOOTEN
třída SEXTA A

Zde měl vyjít článek

Do 25. 5. 2017 byla uzávěrka.

13. 6. 2017 nebyl ještě článek dodán.

autor článku:
BARBORA BAHLESENOVÁ
třída 3.A

Kolik zaměstnáváte otroků?

Otrokářství. Pod tímto pojmem se mi vybaví obrazy od mas lidí tahající kameny na Egyptskou pyramidu, do zhruba devatenáctého století. Znepokojující fakt však je, že otroci stále jsou a je jich kolem 30ti miliónů. A není to problém jen zemi 3. světa. V žebříčku z roku 2003 zemí v kterých bylo koupeno a prodáno více než sto otroků je zařazena i Česká Republika. Ano, otrokářství jako takové je ilegální ve všech zemích, stále ale nezmizelo a naopak je právě teď v rozkvětu.

Nejčastější otroci jsou prostitutky, které se otrokyněmi staly většinou nějakou lší, nebo zadlužené rodiny, kde se dluh dědí i několik generací, přestože si půjčili třeba jen na operaci či pohřeb, děti, které byli prodány, (například v Indii jsou ceny dětí kolem 35. dolarů "za kus"), nebo děti do otroctví narozeny. Samozřejmě, tito lidé pracují dlouhou dobu, v hrozných podmínkách bez práv a svobodného pohybu. Pro "majitele" jsou to pouhé věci. Například známý obchodník

s otroky Bosně, Milorad Milakovic (dnes již zatčen) tvrdí, že na prodávání ženy není nic špatného, že u nás se zase prodávají fotbalisté.

A kolik otroků pracuje právě pro vás? Nemůžete si představit, že by dolovali uhlí u vás v obýváku a vy nad nimi dohlíželi, s bičem v ruce, ale bohužel spousta výrobků, které si právě my kupujeme nějakou formou prošly rukou otroka. Musíme si uvědomit, že tím, že žijeme v globalizovaném světě prošel jeden výrobek tolika místy, než dorazil k vám ve finální podobě. To znamená, že jedno tričko musel někdo prodat, ušít, obarvit

látku, utkat ji, nadělat nitě, nasbírat bavlnu. Právě proto je tak složité zjistit, kde nakupovat a kde ne. Ale zpět k otázce, existuje zajímavá stránka (<http://slaveryfootprint.org/ipad.htmlv>), na které si můžete spočítat, kolik pro vás pracuje otroků. Mě vyšlo 44. I když to tvůrci tvořili opravdu důkladně, je to samozřejmě hodně přibližný odhad. Donutí vás to ale přemýšlet a třeba i něco změnit. I když je o problémech nepříjemné mluvit, například toto ve vás vyvolá pocit viny, musíme si uvědomit, že třicet miliónů lidí trpí, a to není jen číslo, a nepatří to do 21. století.

autor článku:
JOSEFÍNA ANNA
TOPOLOVÁ
třída SEXTA A

Jak vznikl Marvel?

Marvel vznikl v roce 1939 pouhou chvilí před druhou světovou válkou. Založil ho Martin Goodman a byl jeden z prvních lidí, kteří vsadili na Super-hrdinské příběhy, kde dobro vždy vítězí i přes častou převahu záporných postav. Téhož roku vznikl první komiks od Marvelu s nadpisem Human Torch, tedy lidská pochodně, tak se tedy jmenuje komiks, který vznikl jako první od Marvelu a je stále kreslený až dodnes. Marvel, ale nebyl prvním vydavatelstvím, tím bylo DC comics, kteří začínali již s úspěšnými přesto prvními čísly comicsů Superman Batman a WonderWoman, jejichž první díly se cenově počítají na milióny korun. Ale zpátky k Marvelu - začínal se dvěma kreslíři a to s Jacobem

Kurtsbergem a Stanleyem Lee, který dnes vlastní celý Marvel a vždy si v každém Marvel filmu urve malinkou roli. Jacob a Stan vymysleli hned po Iron Manovi nejznámějšího superhrdinu a to Kapitána Ameriku. Marvel začal roku 1999 využívat značku Marvel Comics, jako první byl natočen film Blade. Dnes je nejznámější asi filmy jako Avengers nebo Strážci Galaxie, odkud asi každý zná postavu Groota.

autor článku:
ONDŘEJ DVOŘÁK
třída KVINTA B

Nejsou dva měsíce prázdnin zbytečně moc?

Blíží se dětem a nejspíš i učitelům dlouho očekávané letní prázdniny. U nás již několik desítek let trvají celé dva měsíce. Je to období pohody a klidu bez školních povinností. Kde se ale vzala tradice tak dlouhého volna? A vyhovuje to dnešní době?

Děti se na prázdniny těší. Je to magické slovo symbolizující léto, pohodu, volný režim a žádné úkoly. I učitelé se těší. Přichází doba zaslouženého odpočinku. Kdo se netěší, jsou často rodiče. V běžném zaměstnání se totiž délka dovolené nekryje s délkou letního volna. A tak nastává otázka, kam s nimi - se školáky.

Možností je v dnešní době mnoho, ale pro spoustu rodin to je poměrně náročná finanční zátěž. Zaplatit šest týdnů táborů, soustředění, příměstských táborů, jazykových pobytů a ušetřit ještě na společnou třítydenní dovolenou je pro ně téměř nemožné.

Např. ve Velké Británii jsou prázdniny o dva týdny kratší než u nás. Ředitel Durandské akademie v Londýně sir Greg Martin považuje dlouhé letní prázdniny za přežití. „Proč bychom nemohli školní rozvrh upravit tak, aby odpovídal realitě našich dnů, a zřídit celoroční výuku, kde by si mohly rodiny

rezervovat volno podle svých potřeb? Nebylo by vlastně efektivnější mít více semestrů s pravidelnými čtrnáctidenními prázdninami, aby si mohli učitelé vydechnout i v průběhu roku? Možná to je radikální, ale z mého pohledu velmi logické.“

Myšlenka prodloužení jednotlivých prázdnin v průběhu roku na úkor délky letních by se nebránila ani dětská psychologka Alena Vávrová. „Z praxe vidím, že dva měsíce jsou moc, zvlášť pro děti, které se na školu hůř adaptují. Stejně tak se narušuje proces učení, děti se pak musí déle nastartovávat a látku

opakovat. Nemluvě o stresu pro rodiče, kteří se pro ně snaží zařídit program nebo tábory, o které potomci třeba ani nestojí. Kolikrát tráví volno něčím, co vůbec dělat nechtějí.“

Co si o tom myslíte vy? Umíte si představit trávit horké letní dny ve školní lavici....?

autor článku:
MARTIN LUKEŠ
třída SEK A

One love Manchester

22. května 2017 byl ve 22:35 britského letního času spáchán další teroristický útok, tentokrát ve městě Manchester na koncertě americké pop hvězdy Ariany Grande. Celkem 22 nevinných lidí se stalo obětmi tohoto bombového útoku a dalších 60 bylo velice vážně zraněno. Proto se mladá interpretka Ariana rozhodla, že o 14 dní později uspořádá v Manchesteru další koncert. Tenkrát však ne v rámci jejího celosvětového turné Dangerous Woman, ale na podporu rodin poškozených již zmiňovaným útokem (tzv. benefiční koncert). 5. června tedy televizní stanice téměř po celém světě živě vysílaly právě tento koncert pro miliony diváky, kteří se nedostali do otevřené haly Emirates treford spolu s dalšími 50000 diváky. Samotný koncert zahajovala Ariana minutou ticha, poté koncert začal a to právě se Zpěvákem Mancusem Redfordem. Koncert celého koncertu totiž spočíval v tom, že nebude vystupovat pouze Ariana, ale na akci se sjelo dohromady 15 světoznámých kapel a somostatných interpretů z celého světa.

Seznam interpretů:

-Imogen Heap
-Marcus Mumford
-Take That
-Robbie Williams
-Niall Horan
-Little Mix
-Pharrell Williams
-Miley Cyrus
-Justin Bieber
-Usher
-Katy Perry
-Coldplay
-The Black Eyed Peas
-Ariana Grande
-Liam Gallagher

V průběhu se postupně střídali a hráli svoje i písničky jiných umělců, či dohromady s ostatními interprety koncertu. Motiv celé akce však zůstával po celou dobu koncertu jen jeden: láska, síla a jednota = lásky vždy zvítězí! Tento motiv se všichni muzikanti snažili divákům ukázat a vysvětlil pomocí písni či mluvených projevů. Například právě Ariana Grande a Miley Cyrus spolu zapívali jejich duet Hey now, kterým došli snad celý stadion, stejně jako když Justin Bieber, poté co se svou kytarou odehrál několik svých písniček (např. Love yourself) nabádal diváky aby

ONE LOVE MANCHESTER

všichni společně mysleli a cenili si obětí a rodin útoku a stáli po jejich boku. Ariana samozřejmě jako organizátor celé akce hrála písní nejvíce a dokonce si zahrála i s kapelou Cold play známou píseň od skupiny Oasis: Dont look back in anger. Mezi další vyzdvizitelné momenty patří i situace kdy se do záběru televizní stanice BBC dostal policista, který tancoval a radoval se v kroužku dětí. Tento akt neuvěřitelně zahřál u srdce všechny diváky u televizních obrazovek a podpořil tak motiv celého koncertu. Mezi Arianiny dojemné momenty patří například, když dospívala svou píseň My everything, šla obejmout mladé dívky a chlapce, kteří jí jako sbor doprovázeli po celou dobu písně. Nutno zmínit také moment, kdy Ariana před davem vystoupila spolu s několika členy již bohužel rozpadlé skupiny Black eyed

peace. Spolu divákům připomněli jejich píseň Where is the love, kterou skupina vydala 9.11.2011, v den kdy byl v New Yorku spáchán teroristický útok na budovu dvojčat. Zpráva písne však nepostrádala smysl a ve spoustě lidech probudila naději. Před závěrečným vystoupením Ariana ještě divákům připravila jedno překvapení, v podobě Liama Grahama, Nejsípše nejslavnějšího Manchestrovského Zpěváka. Liama na kytaru doprovázel frontman kapely Coldplay Chrise Martinem. Na samotném závěru už samotná Ariana předvedla svůj neuvěřitelný hlas, kdy zazpívala cover verze Somewhere over the rainbow. Celý koncert byl naplněn láskou, což je naprosto nádherné a důkazem vzájemné podpory je fakt, že miliony lidí po celém světě přispěli přes více než 300 000 000000 Kč.

autor článku:
THEODOR VACHLER
třída SEPTIMA

Stres - zabiják našeho zdraví

foto: Stres

kteřá se omezením nastrodala, se využije pro potřebnější orgány. Stres tělo vyčerpává. Při dlouhodobém stresu může dokonce dojít k poškození zdraví. A jak se zbavit stresu? Nejlepší je se vyhýbat stresovým situacím, jenže ve škole či v práci se tomu vyhnout nedá. Určitě se snažte stresovou situaci vyřešit co nejrychleji, když to nejde, nechte působit čas. Rozhodně se snažte odreagovat čímkoli, co máte rádi (sport, čtení, hraní počítačových her, koukání na seriály, trávení času s kamarády,...). Další „léčitel“ je spánek. Spánkem se odreagujete a také si odpočnete. A nezapomeňte si koupit něco, co máte rádi, co vás činí šťastným. Chápu, že teď, na začátku června, vám učitelé nakládají tolik testů, že to snad ani nejde zvládnout, ale zkuste relaxovat, udělejte něco, co máte rádi, odreagujte se, jděte třeba s kamarády ven, užijte si slunečných víkendů... A hlavně si věřte! Protože to zvládnete. A opravdu se stresu vyhýbejte, ať vám nepoškodí vaše zdraví!

Stres. Cítíme ho denně, v testovém období dvakrát tolik, ale víte vlastně, co to ten „stres“ je? Stres je jev, při kterém tělo reaguje na nějakou těžkou, či zátěžovou situaci. Mozek vyšle signál nadledvinkám, které vyprodukují stresové hormony, které pošle do krve. Stresové hormony se pomocí krve roznesou po celém těle, díky tomu se omezí činnost v tu chvíli nepotřebných orgánů (žaludek, ledviny,...). Energie,

autor článku:
JOHANA KOTKOVÁ
třída Kvarta A

Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary

Myslím, že o tomhle festivalu jsme slyšeli už asi všichni, ale přesto jsem teď od pár kamarádů slyšela, že vlastně nevědí, co to přesně je. A tak jsem se rozhodla, že vám ho zde představím. Tento festival, jak už název napovídá, se odehrává v Karlových Varech. Je to nejprestižnější filmový festival ve střední a východní Evropě. Letos, 30. 6. - 8. 7., to bude již 52. ročník. Mezi filmaři a distributory je považován za nejdůležitější akci v střední a východní Evropě. Každý rok se na festivalu představí 200 filmů z celého světa. Pro návštěvníky je připraven široký program. Pro diváky jsou sestaveny přehlídky, pouty světově známým tvůrců a další zajímavé retrospektivy. Ale největší pozornost se vždy věnuje hlavní soutěži. Do té jsou vybrány jen některé snímky, které musí splňovat určité podmínky. Musí to být celovečerní snímky, které byly natočené v uplynulé sezóně a doposud nesměly být představeny nebo jakkoliv jinak uvedeny na mezinárodní soutěži jiného festivalu. Hlavním cílem festivalu je hlavně podpora filmového umění a také

propagace filmů. Celkově festival navštívilo již 850 filmových profesionálů z 60 různých zemí a dobré na tom je, že každým rokem jejich počet stoupá. Festival každoročně uděluje nejvýznamnějším tvůrcům cenu - Křišťálový globus za jejich originalitu tvůrčí schopnost (viz obrázek).

autor článku:
TEREZA MARIANOVÁ
třída TER A

Mistrovství světa v cheerleadingu

Cheerleading je sportovní odvětví, které původně vzniklo jako způsob skupinového povzbuzování se složitou choreografií. V cheerleadingu se používají různé prvky: pohyby rukou, skoky, výkopy, akrobacie, pokřiky a pyramidy, velmi důležitá je proto taneční, gymnastická či jiná pohybová průprava. S cheerleadingem však může začít každý i bez takovéto průpravy,

má-li dostatek odhodlání a ochoty na sobě pracovat. Cheerleadingu se mohou věnovat děti již od mala, soutěžně pak od šesti do jedenácti let v kategorii peewees, od jedenácti do patnácti let v kategorii junior a od šestnácti let v kategorii senior.

Dneska jsem si pro vás připravila článek o mistrovství světa v cheerleadingu, které probíhalo letos na jaře v Orlandu na Floridě. Konkrétně to probíhalo ve Walt Disney Resortu. Čeští cheerleaders byli poprvé na Mistrovství světa v cheerleadingu teprve v roce 2016 a to se pouze zúčastnil seniorský tým, ve kterém jsou děvčata a kluci starší 15 let, ale letos se zúčastnil poprvé i juniorský tým, ve kterém jsou holky od 12 let do 15 let. Je opravdu těžké se

na tuto soutěž dostat, protože to opravdu stojí mnoho peněz a ještě těžké driny, a proto se letos juniorský tým umístil na předposlední místo, které ovšem vůbec není špatné na to, že cheerleading v České republice je teprve několik let. Ovšem seniorský tým se probíjaval až do finále a skončil na krásném šestém místě z dvanácti. Celou výpravu českých cheerleaders do USA šlo finančně podpořit a to bud, že si lidé na českých cheerleadingových soutěžích kupovali různé suvenýry jako např. trička, náramky a samolepky. Také byl projekt HIT HIT, což je projekt, do kterého můžete posílat peníze a tím podpořit českou výpravu. Celkově se vybralo něco okolo 36 tisíc korun. Já sama dělám cheerleading v týmu BSH

cheerleaders a od nás se na mistrovství světa v cheerleadingu účastnilo sedm holek.

autor článku:
KAROLÍNA
BERGMANOVÁ
třída SEPTIMA

Just a "TEXT"

My eyes remained shut, for if I gave them a chance to reveal their color and open wide, tears would drip down my cheeks and clench to my face. A muzzle was thrown to my temple, dressing my sweat against my frail skin. I was pale. I felt pale. I felt cold - freezing, yet turning with fright that cradled within my stomach. I could feel it rumble, make a sound. It sounded like a storm in my head. My concentration lingered to the blades of grass cutting through the wind outside, the speckled fields with rocks that matched Van Gogh's art. I had felt the need to run, I had felt my muscles stiff, my leg raise on its tiptoes and my heartbeat quicken.

Where do you think you are going? His grip tightened on the back strap of his revolver. His gun was loaded and his grip firm. Nowhere. My voice remained shaky, my breathing heavy, nearly masking the sounds of what I had said. No lies. He pressed the muzzle towards my temple and noticed me twitch. He pressed again, stronger, following the movement with a giggle. I opened my eyes, they had finally revealed the light blue that caused a shiver down your spine. Yet the man stood proud, miraculously surviving the second without a shutter. Naively I furled my eyebrows together as if they were insects, shut my eyes and then shot them wide open once again. He giggled. Why do you laugh? I was reaching the brink of life,

I was one cruel word away from getting shot. He did not answer, for the first time his reaction was bland, empty. I looked up at him, looked up at the gun against my head and remained silent while watching his lips curl outwards. One person has ever left the asylum, supposedly that is you. Yet it seems freakishly odd to me that you are the one who would run when you are shaking - nearly dead on the ground. I say we all have our insane quirks, I was overly confident. You gain cockiness quick, don't you think? My eyes moved towards the pistol against my temple. I was scared, but insanity overpowers all when it comes to any other feeling, isn't that why asylums exist? Shoot, I smiled his way while staring at the pistol, my

eyes tearing up. His index finger reached under my chin; I thought you were too insane to feel a thing. Insanity is a feeling. Smart little boy, he grazed my chin with his index finger. I couldn't take these games, my heartbeat was ready to explode due to quick movements. I smirked back at the man who would choose whether my life was worth it or not, he was the new God in my eyes. My arms shot away from my sides and fingers wrapped around his neck, who's God now?

autor článku:
CHLOE WINKEL
třída TER A

Netradiční (nejen) veganské recepty

Poslední dobou se stále více rozmáhá trend vegetariánství a veganství. Sice to není úplně to samé, základem je ovšem vždy bezmasý pokrm. I když veganka ani vegetariánka nejsem, podobným jídlům se nebráním a osobně bych chtěla doporučit dva recepty, které mi přijdou zajímavé a určitě stojí za to si je zkusit doma udělat, ať už jíte maso, nebo ne. Nejsou příliš náročné na přípravu a vsadím se, že budou i velmi chutné!

1. Americké veganské lívance

Lívance určitě všichni známe, jsou jednoduché na přípravu a velmi oblíbené. Abychom si je mohli udělat „po vegansku“, budeme k tomu potřebovat: Hladkou mouku (1 hrnek) Cukr (1 lžice) Kypřící prášek (2 lžice) Špetku soli Rostlinné mléko (1 hrnek, rostlinná mléka jsou například sójové, rýžové nebo ovesné, seženeme je v drogerii) Rostlinný olej (2 lžice) Sirup (Javorový nebo Agáve) Ovoce podle chuti Nejdrive smícháme všechny suché suroviny, pak přidáme olej a rostlinné mléko. Při míchání si dáme pozor, aby se nám netvořily hrudky. Před smažením si do těsta

můžeme přidat ovoce, které jsme si pro lívance vybrali. Pro samotné smažení použijeme pánev, nejlepší bude taková, která má rovné dno, to usnadní smažení lívanců. Na středním žáru potom smažíme lívanců z každé strany zhruba 2 minuty. (Při větším žáru se zkrátí doba smažení.) Hotové lívance si pak můžeme vychutnat polité sirupem, rostlinnou šlehačkou nebo ovocem, které na ně naklademe.

2. Banáno-špenátové smoothie

K výrobě tohoto netradičního smoothie budeme potřebovat: 3 zralé banány 2 hrsti baby špenátu 1/2 avokáda 1 pomeranč

1 sklenici vody Do mixéru dáme baby špenát, na malé kousky nalámané banány, pomeranč a nakrájené avokádo. Všechno zalijeme vodou. Nejdrive budeme točit na malé otáčky, později můžeme zvýšit rychlost. A máme hotovo! Tyto a mnohem více podobné ladaných receptů můžete najít na stránkách, které se zaměřují na vaření bez masa. www.soucitate.cz www.vegmania.cz

autor článku:
LETICIE ADAMY
třída SEPTIMA